

Jesús, Messies pobre

Romà Casanova, bisbe de Vic

En el front d'altar del monestir de Santa Maria de Lluçà —pintura al tremp del segon quart del segle XIII— hi ha una representació de la fugida de la Sagrada Família a Egipte. És una de les quatre escenes que emmarquen la Verge Maria com a seu de la Saviesa, ja que duu a la falda el seu fill Jesús, Saviesa de Déu. En el temps nadalenc ens agrada de contemplar diferents figuracions del misteri del naixement del Redemptor.

La fugida a Egipte és narrada en l'evangelí de Mateu: *Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo.» Es llevà, prengué el nen amb la seva mare i sortí de nit cap a Egipte (2,13-15).* El naixement de Jesús, tot i l'esplendor que mostren els fets dels àngels en l'anunci als pastors i l'adoració dels mags, té la característica de la pobresa. El sant pare Lleó ens diu: «Jesús, Messies pobre. Es tracta d'una pobresa radical, fundada sobre la seva missió de revelar el veritable rostre de l'amor diví. En efecte, l'evangelí mostra que aquesta pobresa va incidir en cada aspecte de la seva vida [...]. Jesús va néixer en condicions humils; nounat, fou posat en una menjadora i, molt aviat, per tal de salvar-lo de la mort, els seus pares fugiren cap a Egipte» (*Dilexi te*, 18-19).

En aquest moment de la història, les situacions de pobresa són més i més punyents. Per exemple, el fet de famílies de Gaza fugint dels bombardejos ha colpit els nostres cors. També, posant el focus a casa nostra mateix, sabem, per l'informe Foessa de Càritas 2025, que el nombre de famílies que es troben en la precarietat és cada vegada més gran i que la pobresa infantil augmenta. La pobresa d'altri no la podem mirar com quelcom que no ens pertor-

ca, ja que Jesús, el Messies, va fer seva la nostra pobresa, a fi d'enriquir-nos a nosaltres, salvant-nos del pecat i de la mort i donant-nos el seu Esperit que ens porta a viure la caritat cristiana.

No hi pot haver, doncs, autèntic Nadal sense que aquest inclogui el compromís d'acollir, acompanyar i servir els pobres. Si manca aquest aspecte no hem entès que el Messies que ens ha estat donat és pobre: neix en condicions precàries, és posat en una menjadora, ha de fugir cap a Egipte perquè un rei vol matar aquell que en tota la seva pobresa és el Rei dels reis i Senyor dels senyors.

De tot cor us desitjo a tots un bon i compromès Nadal de nostre Senyor Jesucrist!

